

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod Dei simplicitas nulli prædicamentorum subijcitur. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Cap. i. in
fine.

esse, quod est fortem esse, aut prudentem aut iustum, potest enim esse animus, & nullam istarum habere virtutum.

Tanta est Dei simplicitas, quod nulli predicamentorum subiicitur.

QVOD autē in natura diuina nulla sit accidentiū diuersitas, nullaq; penitus mutabilitas, sed perfecta simplicitas, ostendit Augustin. in quinto de Trinitate dicēs, Intelligamus Deum, quantum possum⁹, sine qualitate bonū, sine quantitate magnū, sine indigentia creatorē, sine situ præsentē, sine habitu omnia continentem, sine loco ubiq; totū, sine tempore sempiternū, sine vlla sui mutatione mutabilia facientem, nihilq; patientem, quisquis Deū ita cogitat, & si nondū potest omnino inuenire quid sit ipse, pie tamen caueat, quantum potest aliquid de illo sentire, quod nō sit. Ecce si subtiliter intendas, ex his atq; prædictis aperitur, illa prædicamenta artis dialecticæ Dei naturæ minime cōuenire, quæ nullis est subiecta accidentib⁹.

Quod Deus non proprie, siue abusive dicatur substantia.

Cap. 4. in
fine.

Cap. 5. eiusdem
canonici.

Ibidem paulo
inferius.

Ibidem paulo
inferius.

VNDE nec proprie dicitur substantia, vt Aug. ostendit in lib. vii de Trin. Sicut ab eo q̄ est esse appellatur essentia, ita ab eo q̄ est subsistere, substantiā dicimus: si tamen indignum est, vt De⁹ dicatur subsistere. Hoc enim de his reb⁹ recte intelligitur, in quibus vt subiectis, sūt ea quę in aliq̄ subiecto esse dicuntur: sicut in corpore color, aut forma. Corpus subsistit: & ideo substantia est. Res ergo mutabiles neq; simplices, pprie dicuntur substantiæ. De⁹ autem si subsistit, vt substantia pprie dici possit, inest in eo aliquid tanquā in subiecto: & nō est simplex. Nefas est autē dicere vt subsistat De⁹ & subsit bonitati suæ: atq; illa bonitas non substantia sit, vel poti⁹ essentia, neq; ipse Deus sit bonitas sua, sed in illo sit tanquā in subiecto. Vnde manifestum